Το κείμενο αυτό αποτελεί απλώς εργαλείο τεκμηρίωσης και δεν έχει καμία νομική ισχύ. Τα θεσμικά όργανα της Ένωσης δεν φέρουν καμία ευθύνη για το περιεχόμενό του. Τα αυθεντικά κείμενα των σχετικών πράξεων, συμπεριλαμβανομένων των προοιμίων τους, είναι εκείνα που δημοσιεύονται στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και είναι διαθέσιμα στο EUR-Lex. Αυτά τα επίσημα κείμενα είναι άμεσα προσβάσιμα μέσω των συνδέσμων που περιέχονται στο παρόν έγγραφο

►**B** **ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) 2016/1103 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**

της 24ης Ιουνίου 2016

για τη θέσπιση ενισχυμένης συνεργασίας στον τομέα της διεθνούς δικαιοδοσίας, του εφαρμοστέου δικαίου και της αναγνώρισης και εκτέλεσης αποφάσεων σε ζητήματα περιουσιακών σχέσεων των συζύγων

(ΕΕ L 183 της 8.7.2016, σ. 1)

Διορθώνεται από:

►**C1** Διορθωτικό ΕΕ L 113 της 29.4.2017, σ. 62 (2016/1103)
►**C2** Διορθωτικό ΕΕ L 167 της 4.7.2018, σ. 36 (2016/1103)

▼B

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) 2016/1103 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 24ης Ιουνίου 2016

για τη θέσπιση ενισχυμένης συνεργασίας στον τομέα της διεθνούς δικαιοδοσίας, του εφαρμοστέου δικαίου και της αναγνώρισης και εκτέλεσης αποφάσεων σε ζητήματα περιουσιακών σχέσεων των συζύγων

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής

1. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται στον τομέα των περιουσιακών σχέσεων των συζύγων.

Δεν εφαρμόζεται σε φορολογικά, τελωνειακά ή διοικητικά ζητήματα.

2. Εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού τα ακόλουθα:

α) η δικαιοπρακτική ικανότητα των συζύγων·

β) η ύπαρξη, η εγκυρότητα ή η αναγνώριση ενός γάμου·

γ) οι υποχρεώσεις διατροφής·

δ) η κληρονομική διαδοχή ενός αποθανόντος συζύγου·

ε) η κοινωνική ασφάλιση·

στ) το δικαίωμα μεταβίβασης ή προσαρμογής μεταξύ συζύγων, στην περίπτωση διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού ή ακύρωσης του γάμου, συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων λόγω γήρατος ή αναπηρίας τα οποία αποκτούνται κατά τη διάρκεια του γάμου και τα οποία δεν έχουν παράγει συνταξιοδοτικά έσοδα κατά τη διάρκεια του γάμου·

ζ) η φύση εμπράγματων δικαιωμάτων επί περιουσιακών αγαθών· και

η) οιαδήποτε καταχώριση σε μητρώο δικαιωμάτων επί ακίνητης ή κινητής περιουσίας, περιλαμβανομένων των νομικών απαιτήσεων της καταχώρισης, και τα αποτελέσματα της καταχώρισης ή της μη καταχώρισης αυτών των δικαιωμάτων σε μητρώο.

Άρθρο 2

Αρμοδιότητα στον τομέα των περιουσιακών σχέσεων των συζύγων εντός των κρατών μελών

Ο παρών κανονισμός δεν θίγει την αρμοδιότητα των αρχών των κρατών μελών να επιλαμβάνονται υποθέσεων περιουσιακών σχέσεων των συζύγων.

Άρθρο 3

Ορισμοί

1. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, νοούνται ως:

α) «περιουσιακές σχέσεις των συζύγων»: σύνολο κανόνων σχετικών με τις περιουσιακές σχέσεις των συζύγων μεταξύ τους και έναντι τρίτων, οι οποίες προκύπτουν ως αποτέλεσμα του γάμου ή της λύσης του·

▼B

β) «συμφωνία περί ρυθμίσεως των περιουσιακών σχέσεων των συζύγων»: συμφωνία μεταξύ συζύγων ή μελλοντικών συζύγων διά της οποίας αυτοί οργανώνουν τις περιουσιακές σχέσεις τους·

γ) «δημόσιο έγγραφο»: έγγραφο σε υπόθεση περιουσιακών σχέσεων των συζύγων που έχει συνταχθεί ή καταχωρισθεί επίσημα ως δημόσιο έγγραφο σε κράτος μέλος και του οποίου η γνησιότητα:

i) αφορά την υπογραφή και το περιεχόμενο του δημόσιου εγγράφου· και

ii) πιστοποιείται από δημόσια ή άλλη αρχή, εξουσιοδοτημένη προς τούτο από το κράτος μέλος προέλευσης·

δ) «απόφαση»: απόφαση σε υπόθεση περιουσιακών σχέσεων των συζύγων που εκδόθηκε από δικαστήριο κράτους μέλους, όποια κι αν είναι η ονομασία της, όπως απόφαση για τον προσδιορισμό από τον γραμματέα των δικαστικών εξόδων ή δαπανών·

ε) «δικαστικός συμβιβασμός»: συμβιβασμός σε υπόθεση περιουσιακών σχέσεων των συζύγων, ο οποίος επικυρώθηκε από δικαστήριο ή καταρτίσθηκε ενώπιον δικαστηρίου κατά τη διάρκεια διαδικασίας·

στ) «κράτος μέλος προέλευσης»: το κράτος μέλος στο οποίο, εκδόθηκε η απόφαση, συντάχθηκε το δημόσιο έγγραφο ή εγκρίθηκε ή επετεύχθη ο δικαστικός συμβιβασμός·

ζ) «κράτος μέλος εκτέλεσης»: το κράτος μέλος στο οποίο επιδιώκεται η αναγνώριση και/ή η εκτέλεση της απόφασης, του δημόσιου εγγράφου ή του δικαστικού συμβιβασμού.

2. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού με τον όρο «δικαστήριο» νοούνται οποιαδήποτε δικαστική αρχή και όλες οι άλλες αρχές και οι επαγγελματίες του νομικού κλάδου με αρμοδιότητα σε υποθέσεις περιουσιακών σχέσεων των συζύγων, που ασκούν δικαστικά καθήκοντα ή ενεργούν κατ' ανάθεση εξουσίας από δικαστική αρχή ή υπό τον έλεγχό της, εφόσον αυτές οι άλλες αρχές και οι επαγγελματίες του νομικού κλάδου προσφέρουν τα ίδια δικονομικά εχέγγυα όσον αφορά την αμεροληψία και το δικαίωμα ακρόασης όλων των μερών και ότι οι αποφάσεις τους, σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο υπάγονται:

α) επιδέχονται έφεσης ή αναθεώρησης από δικαστική αρχή· και

β) έχουν ανάλογη ισχύ και αποτέλεσμα με απόφαση δικαστικής αρχής για το ίδιο θέμα.

Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τις άλλες αρχές και επαγγελματίες του νομικού κλάδου που προβλέπονται στο πρώτο εδάφιο σύμφωνα με το άρθρο 64.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΔΙΕΘΝΗΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

Άρθρο 4

Διεθνής δικαιοδοσία σε περίπτωση θανάτου ενός εκ των συζύγων

Όταν δικαστήριο κράτους μέλους επιλαμβάνεται υπόθεσης κληρονομικής διαδοχής συζύγου σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 650/2012, τα δικαστήρια αυτού του κράτους έχουν διεθνή δικαιοδοσία να αποφαίνονται επί θεμάτων περιουσιακών σχέσεων των συζύγων τα οποία ανακύπτουν σχετικά με τη συγκεκριμένη υπόθεση κληρονομικής διαδοχής.

▼B

Άρθρο 5

Διεθνής δικαιοδοσία σε περίπτωση διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού ή ακύρωσης του γάμου

1. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 2, όταν δικαστήριο ενός κράτους μέλους επιλαμβάνεται αίτησης διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού ή ακύρωσης του γάμου, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2201/2003, τα δικαστήρια αυτού του κράτους έχουν διεθνή δικαιοδοσία να αποφαίνονται επί ζητημάτων των περιουσιακών σχέσεων των συζύγων που έχουν σχέση με την αίτηση.

2. Η διεθνής δικαιοδοσία στον τομέα των περιουσιακών σχέσεων των συζύγων δυνάμει της παραγράφου 1 υπόκειται στη συμφωνία των συζύγων, στην περίπτωση που το δικαστήριο το οποίο επιλαμβάνεται της αίτησης διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού ή ακύρωσης του γάμου:

α) είναι το δικαστήριο κράτους μέλους στο οποίο ο αιτών έχει τη συνήθη διαμονή του και έχει διαμείνει εκεί για τουλάχιστον ένα έτος αμέσως πριν από την υποβολή της αίτησης, σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο α) πέμπτη περίπτωση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/2003·

β) είναι το δικαστήριο κράτους μέλους της ιθαγένειας του αιτούντος και ο αιτών έχει τη συνήθη διαμονή του εκεί και έχει διαμείνει εκεί για τουλάχιστον έξι μήνες αμέσως πριν από την υποβολή της αίτησης, σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο α) έκτη περίπτωση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/2003·

γ) επιλαμβάνεται της υπόθεσης σύμφωνα με το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 σε περιπτώσεις μετατροπής του δικαστικού χωρισμού σε διαζύγιο· ή

δ) επιλαμβάνεται της υπόθεσης σύμφωνα με το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 σε περιπτώσεις επικουρικής βάσης δικαιοδοσίας.

3. Εάν η αναφερόμενη στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου συμφωνία συνάπτεται πριν το δικαστήριο να κληθεί να αποφανθεί επί θεμάτων περιουσιακών σχέσεων των συζύγων, η συμφωνία πρέπει να συμμορφώνεται με το άρθρο 7 παράγραφος 2.

Άρθρο 6

Διεθνής δικαιοδοσία σε άλλες περιπτώσεις

Όταν κανένα δικαστήριο κράτους μέλους δεν έχει διεθνή δικαιοδοσία δυνάμει των άρθρων 4 ή 5 ή σε άλλες περιπτώσεις πλην αυτών που ορίζονται στα εν λόγω άρθρα, διεθνή δικαιοδοσία να αποφαίνονται επί των περιουσιακών σχέσεων των συζύγων ασκούν τα τα δικαστήρια του κράτους μέλους:

α) στην επικράτεια του οποίου έχουν τη συνήθη διαμονή τους οι σύζυγοι κατά τον χρόνο υποβολής αγωγής στο δικαστήριο ή, ελλείψει αυτής·

β) στην επικράτεια του οποίου είχαν την τελευταία συνήθη διαμονή τους οι σύζυγοι, εφόσον ένας εξ αυτών εξακολουθεί να διαμένει εκεί κατά τον χρόνο υποβολής αγωγής στο δικαστήριο ή, ελλείψει αυτής·

γ) στην επικράτεια του οποίου έχει τη συνήθη διαμονή του ο εναγόμενος κατά τον χρόνο υποβολής αγωγής στο δικαστήριο ή, ελλείψει αυτής·

δ) της κοινής ιθαγένειας των συζύγων κατά τον χρόνο υποβολής αγωγής στο δικαστήριο.

▼B

Άρθρο 7

Παρέκταση αρμοδιότητας

1. Στις αναφερόμενες στο άρθρο 6 περιπτώσεις, τα μέρη μπορεί να συμφωνήσουν ότι τα δικαστήρια του κράτους μέλους το δίκαιο του οποίου είναι εφαρμοστέο δυνάμει του άρθρου 22 ή του άρθρου 26 παράγραφος 1 στοιχείο α) ή β) ή τα δικαστήρια του κράτους μέλους στο οποίο τελέσθηκε ο γάμος έχουν αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία να αποφαίνονται για τις περιουσιακές σχέσεις των εν λόγω συζύγων.

2. Η συμφωνία της παραγράφου 1 καταρτίζεται εγγράφως και φέρει ημερομηνία και υπογραφή των μερών. Κάθε διαβίβαση διά της ηλεκτρονικής οδού που εξασφαλίζει σε μόνιμη βάση τη μεταγενέστερη πρόσβαση στο περιεχόμενο της συμφωνίας θεωρείται καταρτισθείσα εγγράφως.

Άρθρο 8

Διεθνής δικαιοδοσία που βασίζεται στην παράσταση του εναγομένου ενώπιον του δικαστηρίου

1. Πέραν των περιπτώσεων όπου η διεθνής δικαιοδοσία απορρέει από άλλες διατάξεις του παρόντος κανονισμού, το δικαστήριο κράτους μέλους του οποίου το δίκαιο εφαρμόζεται δυνάμει του άρθρου 22 ή του άρθρου 26 παράγραφος 1 στοιχείο α) ή στοιχείο β), και ενώπιον του οποίου ο εναγόμενος παρίσταται, αποκτά διεθνή δικαιοδοσία. Ο κανόνας αυτός δεν εφαρμόζεται, εάν η παράσταση έχει ως σκοπό την αμφισβήτηση της διεθνούς δικαιοδοσίας ή στις αναφερόμενες στο άρθρο 4 ή στο άρθρο 5 παράγραφος 1 περιπτώσεις.

2. Πριν κηρύξει εαυτό αρμόδιο δυνάμει της παραγράφου 1, το δικαστήριο μεριμνά ώστε ο εναγόμενος να ενημερωθεί για το δικαίωμά του να αμφισβητήσει τη διεθνή δικαιοδοσία και για τις συνέπειες της παράστασης ή της μη παράστασης.

Άρθρο 9

Εναλλακτική διεθνής δικαιοδοσία

1. Κατ' εξαίρεση, εάν δικαστήριο του κράτους μέλους στο οποίο ασκείται διεθνής δικαιοδοσία δυνάμει των άρθρων 4, 6, 7 ή 8 κρίνει ότι ο εν λόγω γάμος δεν αναγνωρίζεται από το ιδιωτικό διεθνές δίκαιό του για σκοπούς περιουσιακών σχέσεων των συζύγων, το εν λόγω δικαστήριο δύναται να κηρύξει εαυτό αναρμόδιο. Εάν το δικαστήριο αποφασίσει να κηρύξει εαυτό αναρμόδιο, οφείλει να το πράξει χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση.

2. Στην περίπτωση που αρμόδιο δικαστήριο δυνάμει του άρθρου 4 ή του άρθρου 6 κηρύξει εαυτό αναρμόδιο και, εφόσον τα μέρη συμφωνήσουν να αναθέσουν διεθνή δικαιοδοσία στα δικαστήρια οποιουδήποτε άλλου κράτους μέλους σύμφωνα με το άρθρο 7, διεθνή δικαιοδοσία σχετικά με τις περιουσιακές σχέσεις των συζύγων ασκούν τα δικαστήρια του συγκεκριμένου κράτους μέλους.

Σε άλλες περιπτώσεις, διεθνής δικαιοδοσία σε θέματα περιουσιακών σχέσεων των συζύγων ασκείται από τα δικαστήρια οποιουδήποτε άλλου κράτους μέλους δυνάμει του άρθρου 6 ή του άρθρου 8 ή από τα δικαστήρια του κράτους μέλους στο οποίο τελέσθηκε ο γάμος.

3. Το παρόν άρθρο δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση που έχει εκδοθεί για τα μέρη απόφαση διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού ή ακύρωσης του γάμου η οποία μπορεί να αναγνωριστεί στο κράτος μέλος του δικάζοντος δικαστή.

▼B

Άρθρο 10

Επικουρική διεθνής δικαιοδοσία

Στην περίπτωση που κανένα δικαστήριο κράτους μέλους δεν έχει διεθνή δικαιοδοσία δυνάμει των άρθρων 4, 5, 6, 7 ή 8 ή στην περίπτωση που όλα τα δικαστήρια σύμφωνα με το άρθρο 9 έχουν κηρύξει εαυτά αναρμόδια και κανένα δικαστήριο δεν έχει διεθνή δικαιοδοσία δυνάμει του άρθρου 9 παράγραφος 2, τα δικαστήρια κράτους μέλους έχουν διεθνή δικαιοδοσία εφόσον ένας εκ των συζύγων ή αμφότεροι οι σύζυγοι έχουν ακίνητη περιουσία στην επικράτεια αυτού του κράτους μέλους. Ωστόσο, σε αυτή την περίπτωση, το επιληφθέν δικαστήριο έχει διεθνή δικαιοδοσία να αποφαίνεται μόνο σχετικά με την εν λόγω ακίνητη περιουσία.

Άρθρο 11

Αναγκαστική δικαιοδοσία (φόρουμ necessitatis)

Στην περίπτωση που κανένα δικαστήριο κράτους μέλους δεν έχει διεθνή δικαιοδοσία δυνάμει των άρθρων 4, 5, 6, 7, 8 ή 10 ή στην περίπτωση που όλα τα δικαστήρια σύμφωνα με το άρθρο 9 έχουν κηρύξει εαυτά αναρμόδια και κανένα δικαστήριο κράτους μέλους δεν έχει διεθνή δικαιοδοσία δυνάμει του άρθρου 9 παράγραφος 2 ή του άρθρου 10, τα δικαστήρια κράτους μέλους μπορούν, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, να αποφαίνονται επί των περιουσιακών σχέσεων των συζύγων, σε περίπτωση που αποδεικνύεται αδύνατη ή μη εύλογη η κίνηση ή η διεξαγωγή διαδικασίας σε τρίτη χώρα με την οποία συνδέεται στενά η συγκεκριμένη υπόθεση.

Η υπόθεση πρέπει να παρουσιάζει επαρκή δεσμό με το κράτος μέλος του επιληφθέντος δικαστηρίου.

Άρθρο 12

Ανταγωγή

Το δικαστήριο ενώπιον του οποίου εκκρεμεί η διαδικασία δυνάμει των άρθρων 5, 6, 7, 8, του άρθρου 9 παράγραφος 2, των άρθρων 10 ή 11 είναι επίσης αρμόδιο να εξετάσει την ανταγωγή, στο μέτρο που αυτή εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 13

Περιορισμός των διαδικασιών

1. Όταν η περιουσία του θανόντος του οποίου η κληρονομική διαδοχή εμπίπτει στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 650/2012 περιλαμβάνει περιουσιακά στοιχεία που βρίσκονται σε τρίτο κράτος, το δικαστήριο που επελήφθη της υπόθεσης των περιουσιακών σχέσεων των συζύγων μπορεί, κατόπιν αιτήσεως ενός των διαδίκων, να αποφασίσει να μην αποφανθεί επί ενός ή περισσοτέρων από τα εν λόγω περιουσιακά στοιχεία, εάν αναμένεται ότι η απόφασή του περί των εν λόγω περιουσιακών στοιχείων δεν θα αναγνωριστεί και, κατά περίπτωση, δεν θα κηρυχθεί εκτελεστή στο συγκεκριμένο τρίτο κράτος.

2. Η παράγραφος 1 δεν θίγει το δικαίωμα των διαδίκων να περιορίσουν το πεδίο εφαρμογής της διαδικασίας σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους του επιληφθέντος δικαστηρίου.

Άρθρο 14

Επιληφθέν δικαστήριο

Για τους σκοπούς του παρόντος κεφαλαίου, ένα δικαστήριο λογίζεται ως επιληφθέν:

▼B

α) από την ημερομηνία κατάθεσης στο δικαστήριο του εισαγωγικού εγγράφου της δίκης ή άλλου ισοδύναμου εγγράφου, εφόσον ο ενάγων δεν παρέλειψε στη συνέχεια να λάβει τα απαιτούμενα μέτρα για την κοινοποίηση ή την επίδοση του εγγράφου στον εναγόμενο·

β) εάν το έγγραφο πρέπει να κοινοποιηθεί ή να επιδοθεί προτού κατατεθεί στο δικαστήριο, από την ημερομηνία παραλαβής του από την αρχή που είναι υπεύθυνη για την κοινοποίηση ή την επίδοση, υπό την προϋπόθεση ότι ο ενάγων δεν παρέλειψε στη συνέχεια να λάβει τα απαιτούμενα μέτρα για την κατάθεση του εγγράφου στο δικαστήριο· ή

γ) εφόσον η διαδικασία τίθεται σε κίνηση αυτεπαγγέλτως, μόλις ληφθεί από το δικαστήριο η απόφαση για την έναρξη των διαδικασιών, ή, αν η απόφαση αυτή δεν απαιτείται, μόλις η υπόθεση καταχωρισθεί στο μητρώο του δικαστηρίου.

Άρθρο 15

Έρευνα της διεθνούς δικαιοδοσίας

Το δικαστήριο κράτους μέλους που επιλαμβάνεται υπόθεσης η οποία αφορά τις περιουσιακές σχέσεις συζύγων και για την οποία δεν έχει διεθνή δικαιοδοσία δυνάμει του παρόντος κανονισμού διαπιστώνει αυτεπάγγελτα την έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας του.

Άρθρο 16

Έρευνα του παραδεκτού

1. Όταν εναγόμενος που έχει τη συνήθη διαμονή του στο έδαφος κράτους άλλου από το κράτος μέλος στο οποίο ασκείται η αγωγή δεν παρίσταται, το αρμόδιο κατά τον παρόντα κανονισμό δικαστήριο υποχρεούται να αναστείλει τη διαδικασία μέχρις ότου εξακριβωθεί ότι ο εναγόμενος ήταν σε θέση να παραλάβει το εισαγωγικό της δίκης έγγραφο ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο εγκαίρως ώστε να προετοιμάσει την υπεράσπισή του, ή ότι πραγματοποιήθηκαν όλες οι αναγκαίες προς τούτο ενέργειες.

2. Το άρθρο 19 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1393/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου [1] εφαρμόζεται αντί της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, εάν το εισαγωγικό της δίκης έγγραφο ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο έπρεπε να διαβιβασθεί από το ένα κράτος μέλος στο άλλο δυνάμει του εν λόγω κανονισμού.

3. Όταν δεν είναι εφαρμοστέες οι διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1393/2007, εφαρμόζεται το άρθρο 15 της σύμβασης της Χάγης, της 15ης Νοεμβρίου 1965, για την επίδοση και την κοινοποίηση στο εξωτερικό δικαστικών και εξώδικων πράξεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, εάν το εισαγωγικό έγγραφο της δίκης ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο έπρεπε να διαβιβαστεί στην αλλοδαπή σύμφωνα με τη συγκεκριμένη σύμβαση.

Άρθρο 17

Εκκρεμοδικία

1. Αν έχουν ασκηθεί αγωγές με το ίδιο αντικείμενο και εκ της ιδίας αιτίας μεταξύ των ιδίων διαδίκων ενώπιον δικαστηρίων διαφορετικών

[1] Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1393/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 2007, περί επιδόσεως και κοινοποιήσεως στα κράτη μέλη δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις (επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων) και κατάργησης του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1348/2000 του Συμβουλίου (ΕΕ L 324 της 10.12.2007, σ. 79).

▼B

κρατών μελών, κάθε δικαστήριο εκτός εκείνου που επελήφθη πρώτο αναστέλλει αυτεπάγγελτα τη διαδικασία του μέχρι να διαπιστωθεί η διεθνής δικαιοδοσία του δικαστηρίου που επελήφθη πρώτο.

2. Στις αναφερόμενες στην παράγραφο 1 περιπτώσεις, εφόσον ζητηθεί από δικαστήριο που έχει επιληφθεί διαφοράς, οποιοδήποτε άλλο επιληφθέν δικαστήριο οφείλει να ενημερώσει αμελλητί το πρώτο δικαστήριο για την ημερομηνία κατά την οποία επελήφθη της υποθέσεως.

3. Όταν διαπιστωθεί η δικαιοδοσία του δικαστηρίου που επελήφθη πρώτο, κάθε δικαστήριο που επιλαμβάνεται μεταγενέστερα οφείλει να κηρύξει εαυτό αναρμόδιο προς χάριν αυτού του δικαστηρίου.

Άρθρο 18

Συναφείς αγωγές

1. Όταν συναφείς αγωγές εκκρεμούν ενώπιον δικαστηρίων διαφόρων κρατών μελών, κάθε δικαστήριο εκτός εκείνου που έχει πρώτο επιληφθεί μπορεί να αναστείλει την εκδίκαση.

2. Όταν οι αγωγές της παραγράφου 1 εκκρεμούν σε πρώτο βαθμό δικαιοδοσίας, κάθε δικαστήριο εκτός εκείνου που έχει πρώτο επιληφθεί δύναται επίσης, με αίτηση ενός από τους διαδίκους, να διαπιστώσει την έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας του, υπό την προϋπόθεση ότι το πρώτο δικαστήριο έχει διεθνή δικαιοδοσία και για τις δύο αγωγές και ότι το δίκαιό του επιτρέπει την ένωση συναφών υποθέσεων.

3. Θεωρούνται συναφείς, για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, αγωγές που συνδέονται μεταξύ τους τόσο στενά ώστε να υπάρχει συμφέρον να εξεταστούν και να εκδικαστούν ταυτόχρονα, για να αποφευχθεί ο κίνδυνος έκδοσης ασυμβίβαστων μεταξύ τους αποφάσεων σε περίπτωση που οι υποθέσεις εκδικάζονταν χωριστά.

Άρθρο 19

Ασφαλιστικά μέτρα

Τα ασφαλιστικά μέτρα που προβλέπονται από το δίκαιο κράτους μέλους μπορούν να ζητηθούν από τις δικαστικές αρχές του κράτους αυτού, έστω και αν δικαστήριο άλλου κράτους μέλους έχει, σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, διεθνή δικαιοδοσία για την ουσία της υπόθεσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΕΦΑΡΜΟΣΤΕΟ ΔΙΚΑΙΟ

Άρθρο 20

Καθολική εφαρμογή

Το δίκαιο που ορίζεται από τον παρόντα κανονισμό ως εφαρμοστέο εφαρμόζεται ακόμη και αν δεν πρόκειται για δίκαιο κράτους μέλους.

Άρθρο 21

Ενότητα του εφαρμοστέου δικαίου

Το εφαρμοστέο στις περιουσιακές σχέσεις των συζύγων δίκαιο δυνάμει των άρθρων 22 ή 26 εφαρμόζεται σε όλα τα περιουσιακά στοιχεία τα οποία αφορούν οι σχέσεις αυτές, ανεξαρτήτως της τοποθεσίας τους.

▼B

Άρθρο 22

Επιλογή του εφαρμοστέου δικαίου

1. Οι σύζυγοι ή οι μέλλοντες σύζυγοι μπορούν να συμφωνήσουν να ορίσουν ή να αλλάξουν το εφαρμοστέο στις περιουσιακές σχέσεις τους δίκαιο, εφόσον αυτό το δίκαιο είναι ένα από τα ακόλουθα:

α) το δίκαιο του κράτους στο οποίο οι σύζυγοι ή οι μέλλοντες σύζυγοι ή ένας εξ αυτών έχουν τη συνήθη διαμονή τους κατά τον χρόνο σύναψης της συμφωνίας· ή

β) το δίκαιο του κράτους της ιθαγένειας ενός εκ των συζύγων ή των μελλοντικών συζύγων κατά τον χρόνο σύναψης της συμφωνίας.

2. Ελλείψει αντίθετης συμφωνίας των συζύγων, η μεταβολή του εφαρμοστέου δικαίου στις περιουσιακές σχέσεις των συζύγων κατά τη διάρκεια του γάμου έχει αποτελέσματα μόνο για το μέλλον.

3. Καμία αναδρομική μεταβολή του εφαρμοστέου δικαίου δυνάμει της παραγράφου 2 δεν επιτρέπεται να θίγει δικαιώματα τρίτων μερών που απορρέουν από αυτό το δίκαιο.

Άρθρο 23

Τυπικό κύρος της συμφωνίας επιλογής εφαρμοστέου δικαίου

1. Η συμφωνία που προβλέπεται στο άρθρο 22 διατυπώνεται εγγράφως, φέρει ημερομηνία και υπογραφή αμφοτέρων των συζύγων. Κάθε διαβίβαση διά της ηλεκτρονικής οδού που εξασφαλίζει σε μόνιμη βάση τη μεταγενέστερη πρόσβαση στο περιεχόμενο της συμφωνίας θεωρείται ότι έχει καταρτισθεί εγγράφως.

2. Αν το δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο αμφότεροι οι σύζυγοι έχουν τη συνήθη διαμονή τους κατά τον χρόνο σύναψης της συμφωνίας προβλέπει πρόσθετες τυπικές προϋποθέσεις για τις συμφωνίες περί ρυθμίσεως των περιουσιακών σχέσεων των συζύγων, αυτές θα πρέπει να τηρούνται.

3. Εάν κατά τον χρόνο σύναψης της συμφωνίας οι σύζυγοι έχουν τη συνήθη διαμονή τους σε διαφορετικά κράτη μέλη και αν τα δίκαια των εν λόγω κρατών προβλέπουν ανόμοιες τυπικές προϋποθέσεις για τις συμφωνίες περί ρυθμίσεως των περιουσιακών σχέσεων των συζύγων, η συμφωνία είναι τυπικώς έγκυρη εφόσον πληροί τις προϋποθέσεις τις οποίες προβλέπει το δίκαιο μιας από τις εν λόγω χώρες.

4. Αν κατά τον χρόνο σύναψης της συμφωνίας ο ένας μόνον εκ των συζύγων έχει τη συνήθη διαμονή του σε κράτος μέλος, το οποίο προβλέπει πρόσθετες τυπικές προϋποθέσεις για συμφωνίες περί ρυθμίσεως των περιουσιακών σχέσεων των συζύγων, εφαρμόζονται οι εν λόγω προϋποθέσεις.

Άρθρο 24

Συναίνεση και ουσιαστικό κύρος

1. Η ύπαρξη και το κύρος μιας συμφωνίας περί επιλογής του δικαίου ή μιας διάταξής του διέπονται από το δίκαιο που θα ήταν εφαρμοστέο επί της συμφωνίας δυνάμει του άρθρου 22, αν η συμφωνία ή η διάταξη ήταν έγκυρη.

2. Ωστόσο, για να αποδείξει ένας σύζυγος ότι δεν έχει συναινέσει, μπορεί να επικαλεστεί το δίκαιο της χώρας όπου είχε τη συνήθη διαμονή του κατά τον χρόνο υποβολής της αγωγής ενώπιον του δικαστηρίου, αν από τις περιστάσεις συνάγεται ότι δεν θα ήταν εύλογο να προσδιοριστεί το αποτέλεσμα της συμπεριφοράς του σύμφωνα με το δίκαιο που ορίζεται στην παράγραφο 1.

▼B

Άρθρο 25

Τυπικό κύρος της συμφωνίας περί ρυθμίσεως των περιουσιακών σχέσεων των συζύγων

1. Η συμφωνία περί ρυθμίσεως των περιουσιακών σχέσεων των συζύγων διατυπώνεται εγγράφως, φέρει ημερομηνία και υπογραφή αμφοτέρων των συζύγων. Κάθε διαβίβαση διά της ηλεκτρονικής οδού που εξασφαλίζει σε μόνιμη βάση τη μεταγενέστερη πρόσβαση στο περιεχόμενο της συμφωνίας θεωρείται ότι έχει καταρτισθεί εγγράφως.

2. Αν το δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο αμφότεροι οι σύζυγοι έχουν τη συνήθη διαμονή τους κατά τον χρόνο σύναψης της συμφωνίας προβλέπει πρόσθετες τυπικές προϋποθέσεις για τις συμφωνίες περί ρυθμίσεως των περιουσιακών σχέσεων των συζύγων, αυτές θα πρέπει να πληρούνται.

Αν κατά τον χρόνο σύναψης της συμφωνίας οι σύζυγοι έχουν τη συνήθη διαμονή τους σε διαφορετικά κράτη μέλη και αν τα δίκαια των εν λόγω κρατών προβλέπουν ανόμοιες τυπικές προϋποθέσεις για τις συμφωνίες περί ρυθμίσεως των περιουσιακών σχέσεων των συζύγων, η συμφωνία είναι τυπικώς έγκυρη εφόσον πληροί τις προϋποθέσεις τις οποίες προβλέπει το δίκαιο μιας από τις εν λόγω χώρες.

Αν κατά τον χρόνο σύναψης της συμφωνίας ο ένας μόνον εκ των συζύγων έχει τη συνήθη διαμονή του σε κράτος μέλος, το οποίο προβλέπει πρόσθετες τυπικές προϋποθέσεις για συμφωνίες περί ρυθμίσεως των περιουσιακών σχέσεων των συζύγων, εφαρμόζονται οι εν λόγω προϋποθέσεις.

3. Αν το εφαρμοστέο στις περιουσιακές σχέσεις των συζύγων δίκαιο επιβάλει επιπρόσθετες τυπικές προϋποθέσεις, οι εν λόγω προϋποθέσεις πρέπει να πληρούνται.

Άρθρο 26

Εφαρμοστέο δίκαιο ελλείψει επιλογής των μερών

1. Ελλείψει συμφωνίας επιλογής δικαίου σύμφωνα με το άρθρο 22, το εφαρμοστέο στις περιουσιακές σχέσεις των συζύγων δίκαιο είναι το δίκαιο του κράτους:

α) της πρώτης κοινής συνήθους διαμονής των συζύγων μετά την τέλεση του γάμου ή, ελλείψει αυτού·

β) της κοινής ιθαγένειας των συζύγων κατά τον χρόνο τέλεσης του γάμου ή, ελλείψει αυτού·

γ) με το οποίο οι σύζυγοι έχουν από κοινού τον στενότερο δεσμό κατά τον χρόνο τέλεσης του γάμου, λαμβάνοντας υπόψη όλες τις περιστάσεις.

2. Εάν οι σύζυγοι έχουν περισσότερες από μία από κοινού ιθαγένειες κατά τον χρόνο τέλεσης του γάμου, εφαρμόζονται μόνο τα στοιχεία α) και γ) της παραγράφου 1.

3. Κατ' εξαίρεση και εφόσον υποβληθεί αίτηση από οποιονδήποτε από τους συζύγους, η δικαστική αρχή που έχει διεθνή δικαιοδοσία να αποφανθεί επί θεμάτων περιουσιακών σχέσεων των συζύγων μπορεί να αποφασίσει ότι οι περιουσιακές σχέσεις των συζύγων θα διέπονται από το δίκαιο διαφορετικού κράτους από αυτό του οποίου το δίκαιο είναι εφαρμοστέο δυνάμει της παραγράφου 1 στοιχείο α), εάν ο αιτών αποδείξει ότι:

α) οι σύζυγοι διατηρούσαν την τελευταία κοινή συνήθη διαμονή τους στο εν λόγω άλλο κράτος για σημαντικά μεγαλύτερο χρονικό διάστημα σε σύγκριση με το οριζόμενο στην παράγραφο 1 στοιχείο α) κράτος· και

▼B

β) αμφότεροι οι σύζυγοι βασίστηκαν στο δίκαιο του εν λόγω άλλου κράτους κατά τη ρύθμιση ή τον σχεδιασμό των περιουσιακών τους σχέσεων.

Το δίκαιο του εν λόγω άλλου κράτους εφαρμόζεται από τη στιγμή της τέλεσης του γάμου, εκτός εάν ένας εκ των συζύγων διαφωνεί. Στη δεύτερη περίπτωση, το δίκαιο του εν λόγω άλλου κράτους παράγει αποτελέσματα από τον καθορισμό της τελευταίας κοινής συνήθους διαμονής στο εν λόγω έτερο κράτος.

Η εφαρμογή του δικαίου του έτερου κράτους δεν θίγει τα δικαιώματα τρίτων που απορρέουν από το εφαρμοστέο δυνάμει της παραγράφου 1 στοιχείο α) δίκαιο.

Η παρούσα παράγραφος δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση που οι σύζυγοι έχουν συνάψει συμφωνία περί ρυθμίσεως των περιουσιακών σχέσεών τους πριν από τον καθορισμό της τελευταίας κοινής συνήθους διαμονής τους στο εν λόγω άλλο κράτος.

Άρθρο 27

Πεδίο εφαρμογής του εφαρμοστέου δικαίου

Το εφαρμοστέο στις περιουσιακές σχέσεις των συζύγων δίκαιο δυνάμει του παρόντος κανονισμού καθορίζει, μεταξύ άλλων:

α) τον διαφορετικό χαρακτηρισμό των περιουσιακών αγαθών οποιουδήποτε εκ των συζύγων ή αμφότερων των συζύγων κατά τη διάρκεια και μετά τον γάμο·

β) τη μεταφορά περιουσιακών αγαθών από μια κατηγορία σε άλλη·

γ) την ευθύνη του ενός συζύγου για τις υποχρεώσεις και τις οφειλές του άλλου συζύγου·

δ) τις εξουσίες, τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις οποιουδήποτε εκ των συζύγων ή αμφότερων των συζύγων σχετικά με τα περιουσιακά αγαθά·

ε) τη λύση των περιουσιακών σχέσεων των συζύγων και τον καταμερισμό, τη διανομή ή την εκκαθάριση της περιουσίας·

στ) τις επιπτώσεις των περιουσιακών σχέσεων των συζύγων στις νομικές σχέσεις μεταξύ ενός συζύγου και τρίτων· και

ζ) το ουσιαστικό κύρος της συμφωνίας περί ρυθμίσεως των περιουσιακών σχέσεων των συζύγων.

Άρθρο 28

Αποτελέσματα έναντι τρίτων

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 27 στοιχείο στ), ένας σύζυγος δεν μπορεί να επικαλεστεί το δίκαιο που διέπει τις περιουσιακές σχέσεις των συζύγων μεταξύ τους έναντι τρίτου σε μια διαφορά μεταξύ του τρίτου και οποιουδήποτε εκ των συζύγων ή αμφότερων των συζύγων, εκτός εάν το τρίτο πρόσωπο γνώριζε ή, ενεργώντας με τη δέουσα επιμέλεια, όφειλε να γνωρίζει αυτό το δίκαιο.

2. Το τρίτο μέρος θεωρείται ότι γνωρίζει ποιο δίκαιο διέπει τις περιουσιακές σχέσεις των συζύγων, εάν

α) είναι το δίκαιο:

i) του κράτους το δίκαιο του οποίου εφαρμόζεται στη συναλλαγή μεταξύ ενός συζύγου και του τρίτου μέρους·

▼B

ii) του κράτους στο οποίο ο συμβαλλόμενος σύζυγος και το τρίτο μέρος διατηρούν τη συνήθη διαμονή τους· ή

iii) στις περιπτώσεις ύπαρξης ακίνητης περιουσίας, του κράτους στο οποίο βρίσκεται η ακίνητη περιουσία·

ή

β) οποιοσδήποτε εκ των συζύγων έχει συμμορφωθεί με τις ισχύουσες απαιτήσεις γνωστοποίησης ή καταχώρησης των περιουσιακών σχέσεων των συζύγων, οι οποίες προσδιορίζονται στο δίκαιο:

i) του κράτους το δίκαιο του οποίου εφαρμόζεται στη συναλλαγή μεταξύ ενός συζύγου και του τρίτου μέρους·

ii) του κράτους στο οποίο ο συμβαλλόμενος σύζυγος και το τρίτο μέρος διατηρούν τη συνήθη διαμονή τους· ή

iii) στις περιπτώσεις ύπαρξης ακίνητης περιουσίας, του κράτους στο οποίο βρίσκεται η ακίνητη περιουσία.

3. Στην περίπτωση που ένας σύζυγος δεν μπορεί να επικαλεστεί έναντι τρίτου το δίκαιο που διέπει τις περιουσιακές σχέσεις των συζύγων δυνάμει της παραγράφου 1, οι επιπτώσεις του καθεστώτος των περιουσιακών σχέσεων των συζύγων ·εναντι του τρίτου θα διέπονται από:

α) το δίκαιο του κράτους το δίκαιο του οποίου εφαρμόζεται στη συναλλαγή μεταξύ ενός συζύγου και του τρίτου μέρους· ή

β) στις περιπτώσεις ύπαρξης ακίνητης περιουσίας ή καταχωρισμένων περιουσιακών στοιχείων ή δικαιωμάτων, το δίκαιο του κράτους στο οποίο βρίσκεται η ακίνητη περιουσία ή έχουν καταχωρισθεί τα περιουσιακά στοιχεία ή τα δικαιώματα.

Άρθρο 29

Προσαρμογή εμπραγμάτων δικαιωμάτων

Σε περίπτωση που ένα πρόσωπο επικαλείται εμπράγματο δικαίωμα το οποίο έχει βάσει του εφαρμοστέου στις περιουσιακές σχέσεις των συζύγων δικαίου, και το εν λόγω εμπράγματο δικαίωμα δεν είναι γνωστό στη νομοθεσία του κράτους μέλους στο οποίο γίνεται η επίκλησή του, το δικαίωμα αυτό προσαρμόζεται, εφόσον είναι απαραίτητο και κατά το μέτρο του δυνατού, στο εγγύτερο ισοδύναμο δικαίωμα βάσει του δικαίου αυτού του κράτους, λαμβανομένων υπόψη των σκοπών και των συμφερόντων που επιδιώκονται από το συγκεκριμένο εμπράγματο δικαίωμα και των αποτελεσμάτων που συνδέονται με αυτό.

Άρθρο 30

Υπερισχύουσες διατάξεις αναγκαστικού δικαίου

1. Οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού δεν μπορούν να περιορίσουν την εφαρμογή των υπερισχυουσών διατάξεων αναγκαστικού δικαίου του δικαίου του δικάζοντος δικαστή.

2. Οι υπερισχύουσες διατάξεις αναγκαστικού δικαίου είναι διατάξεις η τήρηση των οποίων κρίνεται πρωταρχικής σημασίας από ένα κράτος μέλος για τη διασφάλιση των δημοσίων συμφερόντων του, όπως η πολιτική, κοινωνική ή οικονομική οργάνωσή του, σε βαθμό που να επιβάλλεται η εφαρμογή τους σε κάθε κατάσταση που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής τους, ανεξάρτητα από το δίκαιο που κατά τα άλλα είναι εφαρμοστέο στις περιουσιακές σχέσεις των συζύγων σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.

▼B

Άρθρο 31

Δημόσια τάξη του δικάζοντος δικαστή

Η εφαρμογή μιας διάταξης του δικαίου οποιουδήποτε κράτους που καθορίζεται από τον παρόντα κανονισμό μπορεί να αποκλειστεί μόνον εάν η εφαρμογή αυτή είναι προδήλως ασυμβίβαστη με τη δημόσια τάξη του δικάζοντος δικαστή.

Άρθρο 32

Αποκλεισμός της αναπαραπομπής

Ως δίκαιο ενός κράτους που ορίζεται ως εφαρμοστέο από τον παρόντα κανονισμό, νοούνται οι ισχύοντες στο κράτος αυτό κανόνες δικαίου, εκτός από τους κανόνες ιδιωτικού διεθνούς δικαίου.

Άρθρο 33

Κράτη με περισσότερα του ενός συστήματα δικαίου — σύγκρουση δικαίων εδαφικού χαρακτήρα

1. Σε περίπτωση που το δίκαιο που ορίζεται ως εφαρμοστέο από τον παρόντα κανονισμό είναι το δίκαιο κράτους το οποίο αποτελείται από περισσότερες εδαφικές ενότητες, η καθεμιά από τις οποίες έχει τους δικούς της κανόνες δικαίου για τις περιουσιακές σχέσεις των συζύγων, οι κανόνες του εν λόγω κράτους περί εσωτερικής σύγκρουσης δικαίων θα καθορίσουν τη σχετική εδαφική ενότητα της οποίας οι κανόνες δικαίου εφαρμόζονται.

2. Ελλείψει σχετικών κανόνων περί εσωτερικής σύγκρουσης δικαίων:

α) οποιαδήποτε παραπομπή στο δίκαιο του κράτους που αναφέρεται στην παράγραφο 1 θεωρείται, για τους σκοπούς του καθορισμού του εφαρμοστέου δικαίου σύμφωνα με τις διατάξεις περί της συνήθους διαμονής των συζύγων, ως παραπομπή στο δίκαιο της εδαφικής ενότητας στην οποία οι σύζυγοι έχουν τη συνήθη διαμονή τους·

β) οποιαδήποτε παραπομπή στο δίκαιο του κράτους που αναφέρεται στην παράγραφο 1 θεωρείται, για τους σκοπούς του καθορισμού του εφαρμοστέου δικαίου σύμφωνα με τις διατάξεις περί της ιθαγένειας των συζύγων, ως παραπομπή στο δίκαιο της εδαφικής ενότητας με την οποία οι σύζυγοι έχουν τον στενότερο δεσμό·

γ) οποιαδήποτε παραπομπή στο δίκαιο του κράτους που αναφέρεται στην παράγραφο 1 θεωρείται, για τους σκοπούς του καθορισμού του εφαρμοστέου δικαίου σύμφωνα με οιεσδήποτε άλλες διατάξεις που αφορούν άλλα στοιχεία ως συνδετικούς παράγοντες, ως παραπομπή στο δίκαιο της εδαφικής ενότητας στην οποία βρίσκεται το συγκεκριμένο στοιχείο.

Άρθρο 34

Κράτη με περισσότερα του ενός συστήματα δικαίου — σύγκρουση δικαίων προσωπικού χαρακτήρα

Όσον αφορά κράτος που έχει δύο ή περισσότερα συστήματα δικαίου ή σύνολα κανόνων που εφαρμόζονται σε διαφορετικές κατηγορίες προσώπων σε σχέση με τις περιουσιακές σχέσεις των συζύγων, οποιαδήποτε παραπομπή στο δίκαιο του εν λόγω κράτους θεωρείται ως παραπομπή στο σύστημα δικαίου ή το σύνολο των κανόνων που καθορίζεται από τους ισχύοντες κανόνες στο συγκεκριμένο κράτος. Σε περίπτωση έλλειψης τέτοιων κανόνων εφαρμόζεται το σύστημα δικαίου ή το σύνολο των κανόνων με το οποίο οι σύζυγοι έχουν τον στενότερο δεσμό.

▼B

Άρθρο 35

Μη εφαρμογή του παρόντος κανονισμού σε εσωτερικές συγκρούσεις δικαίων

Τα κράτη μέλη που περιλαμβάνουν διάφορες εδαφικές ενότητες από τις οποίες καθεμία έχει τους δικούς της κανόνες δικαίου για τις περιουσιακές σχέσεις των συζύγων, δεν υποχρεούνται να εφαρμόζουν τον παρόντα κανονισμό στις συγκρούσεις δικαίων που αφορούν αποκλειστικά τις εδαφικές αυτές ενότητες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ, ΕΚΤΕΛΕΣΤΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ

Άρθρο 36

Αναγνώριση

1. Οι αποφάσεις που εκδίδονται σε ένα κράτος μέλος αναγνωρίζονται στα υπόλοιπα κράτη μέλη, χωρίς να απαιτείται καμία ειδική διαδικασία.

2. Σε περίπτωση αμφισβήτησης, κάθε ενδιαφερόμενος που επικαλείται ως κύριο ζήτημα την αναγνώριση απόφασης μπορεί να ζητήσει να διαπιστωθεί, με τις διαδικασίες που προβλέπονται στα άρθρα 44 έως 57, ότι η απόφαση πρέπει να αναγνωριστεί.

3. Εάν η επίκληση της αναγνώρισης γίνεται παρεμπιπτόντως ενώπιον δικαστηρίου κράτους μέλους, το δικαστήριο αυτό έχει διεθνή δικαιοδοσία να κρίνει σχετικά.

Άρθρο 37

Λόγοι μη αναγνώρισης

Απόφαση δεν αναγνωρίζεται:

α) εάν η αναγνώριση είναι προδήλως αντίθετη στη δημόσια τάξη (ordre public) του κράτους μέλους αναγνώρισης·

β) σε περίπτωση που εκδόθηκε ερήμην, αν το εισαγωγικό της δίκης έγγραφο ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο δεν επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε στον εναγόμενο εγκαίρως και κατά τέτοιο τρόπο ώστε να μπορεί αυτός να αμυνθεί, εκτός εάν ο εναγόμενος παρέλειψε να ασκήσει ένδικο μέσο κατά της απόφασης ενώ μπορούσε να το πράξει·

γ) είναι ασυμβίβαστη με απόφαση που εκδόθηκε σε διαδικασία μεταξύ των ίδιων διαδίκων στο κράτος μέλος στο οποίο ζητείται η αναγνώριση·

δ) είναι ασυμβίβαστη με προγενέστερη απόφαση που εκδόθηκε σε άλλο κράτος μέλος ή σε τρίτο κράτος μεταξύ των ιδίων διαδίκων σχετικά με το ίδιο αντικείμενο και την ίδια αιτία, εφόσον η προγενέστερη απόφαση πληροί τις απαραίτητες προϋποθέσεις για την αναγνώρισή της στο κράτος μέλος στο οποίο ζητείται η αναγνώριση.

Άρθρο 38

Θεμελιώδη δικαιώματα

Το άρθρο 37 του παρόντος κανονισμού εφαρμόζεται από τα δικαστήρια και άλλες αρμόδιες αρχές των κρατών μελών με σεβασμό στα θεμελιώδη δικαιώματα και τις θεμελιώδεις αρχές που αναγνωρίζονται στον Χάρτη και ιδίως στο άρθρο 21 που αφορά την αρχή της απαγόρευσης των διακρίσεων.

▼B

Άρθρο 39

Απαγόρευση έρευνας της δικαιοδοσίας του δικαστηρίου προέλευσης

1. Η δικαιοδοσία του δικαστηρίου του κράτους μέλους προέλευσης δεν ερευνάται.

2. Το κριτήριο της δημόσιας τάξης που προβλέπεται στο άρθρο 37 δεν εφαρμόζεται στους κανόνες διεθνούς δικαιοδοσίας των άρθρων 4 έως 11.

Άρθρο 40

Απαγόρευση της επί της ουσίας αναθεώρησης της απόφασης

Η επί της ουσίας αναθεώρηση απόφασης που εκδίδεται σε κράτος μέλος απαγορεύεται.

Άρθρο 41

Αναστολή της διαδικασίας αναγνώρισης

Το δικαστήριο κράτους μέλους ενώπιον του οποίου ζητείται αναγνώριση απόφασης που εκδόθηκε σε άλλο κράτος μέλος δύναται να αναστείλει τη διαδικασία, αν η απόφαση αυτή έχει προσβληθεί με τακτικό ένδικο μέσο στο κράτος μέλος προέλευσης.

Άρθρο 42

Εκτελεστότητα

Οι αποφάσεις που εκδίδονται σε κράτος μέλος και οι οποίες είναι εκτελεστές στο εν λόγω κράτος, καθίστανται εκτελεστές σε άλλο κράτος μέλος αφού κηρυχθούν εκεί εκτελεστές, κατόπιν αιτήσεως κάθε ενδιαφερομένου, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στα άρθρα 44 έως 57.

Άρθρο 43

Καθορισμός κατοικίας

Για να κρίνει αν, για τους σκοπούς της διαδικασίας που προβλέπεται στα άρθρα 44 έως 57, ο διάδικος έχει την κατοικία του στο κράτος μέλος εκτέλεσης, το επιληφθέν δικαστήριο εφαρμόζει το εσωτερικό δίκαιο του εν λόγω κράτους μέλους.

Άρθρο 44

Κατά τόπον αρμόδια δικαστήρια

1. Η αίτηση κήρυξης της εκτελεστότητας υποβάλλεται στο δικαστήριο ή στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους εκτέλεσης, η ονομασία του οποίου έχει κοινοποιηθεί από το εν λόγω κράτος μέλος στην Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 64.

2. Η κατά τόπον αρμοδιότητα καθορίζεται από την κατοικία του προσώπου κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση ή από τον τόπο εκτέλεσης.

Άρθρο 45

Διαδικασία

1. Η διαδικασία υποβολής της αίτησης διέπεται από τη νομοθεσία του κράτους μέλους εκτέλεσης.

▼B

2. Ο αιτών δεν απαιτείται να διαθέτει ταχυδρομική διεύθυνση ούτε εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπο στο κράτος μέλος εκτέλεσης.

3. Η αίτηση συνοδεύεται υποχρεωτικά από τα ακόλουθα έγγραφα:

α) αντίγραφο της απόφασης το οποίο πληροί τις αναγκαίες προϋποθέσεις γνησιότητας·

β) βεβαίωση που εκδίδεται από το δικαστήριο ή την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους προέλευσης με χρήση του εντύπου που θα καταρτιστεί με τη συμβουλευτική διαδικασία του άρθρου 67 παράγραφος 2, με την επιφύλαξη του άρθρου 46.

Άρθρο 46

Μη προσκόμιση της βεβαίωσης

1. Εάν η βεβαίωση που προβλέπει το άρθρο 45 παράγραφος 3 στοιχείο β) δεν προσκομιστεί, το δικαστήριο ή η αρμόδια αρχή μπορούν να ορίσουν προθεσμία για την προσκόμισή της ή να δεχθούν ισοδύναμο έγγραφο ή εφόσον κρίνουν ότι έχουν επαρκώς ενημερωθεί, να απαλλάξουν τον αιτούντα από το βάρος αυτό.

2. Το δικαστήριο ή η αρμόδια αρχή μπορούν να ζητήσουν την προσκόμιση μεταφράσεων ή μεταγραμματισμών των εγγράφων. Η μετάφραση πραγματοποιείται από πρόσωπο που είναι εξουσιοδοτημένο να μεταφράζει σε ένα εκ των κρατών μελών.

Άρθρο 47

Κήρυξη εκτελεστότητας

Η απόφαση κηρύσσεται εκτελεστή μόλις ολοκληρωθούν οι διατυπώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 45, χωρίς έλεγχο των λόγων μη αναγνώρισης όπως καθορίζονται στο άρθρο 37. Ο διάδικος κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση δεν δύναται στο στάδιο αυτό της διαδικασίας να καταθέσει προτάσεις.

Άρθρο 48

Γνωστοποίηση της απόφασης επί της αίτησης κήρυξης της εκτελεστότητας

1. Η απόφαση επί της αίτησης για την κήρυξη της εκτελεστότητας γνωστοποιείται αμελλητί στον αιτούντα κατά τη διαδικασία που προβλέπει το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης.

2. Η κήρυξη της εκτελεστότητας επιδίδεται ή κοινοποιείται στον καθ' ου η εκτέλεση, μαζί με την απόφαση, εφόσον αυτή δεν έχει ήδη επιδοθεί ή κοινοποιηθεί στον εν λόγω διάδικο.

Άρθρο 49

Ένδικο μέσο κατά της απόφασης επί της αίτησης κήρυξης της εκτελεστότητας

1. Κατά της απόφασης που εκδίδεται επί της αιτήσεως για την κήρυξη της εκτελεστότητας μπορεί να ασκηθεί ένδικο μέσο και από τους δυο διαδίκους.

2. Το ένδικο μέσο ασκείται ενώπιον του δικαστηρίου η ονομασία του οποίου έχει γνωστοποιηθεί από το οικείο κράτος μέλος στην Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 64.

▼B

3. Το ένδικο μέσο εκδικάζεται σύμφωνα με τους κανόνες που διέπουν τη διαδικασία της αμφισβητούμενης δικαιοδοσίας.

4. Αν ο διάδικος κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση ερημοδικήσει ενώπιον του δικαστηρίου που επιλαμβάνεται του ένδικου μέσου, εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 16 ακόμα και αν ο διάδικος κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση δεν έχει την κατοικία του στο έδαφος κάποιου από τα κράτη μέλη.

5. Το ένδικο μέσο κατά της κήρυξης εκτελεστότητας ασκείται εντός προθεσμίας 30 ημερών από την επίδοση ή την κοινοποίησή της. Εάν ο διάδικος κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση έχει την κατοικία του στο έδαφος κράτους μέλους άλλου από εκείνο στο οποίο κηρύχθηκε η εκτελεστότητα, η προθεσμία για την άσκηση του ενδίκου μέσου είναι 60 ημέρες από την ημέρα που έγινε η επίδοση ή η κοινοποίηση προσωπικά ή στην κατοικία του. Η προθεσμία δεν παρεκτείνεται λόγω αποστάσεως.

Άρθρο 50

Διαδικασία προσβολής της απόφασης επί του ενδίκου μέσου

Η απόφαση επί του ενδίκου μέσου μπορεί να προσβληθεί μόνο με το ένδικο μέσο που έχει γνωστοποιηθεί από το οικείο κράτος μέλος στην Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 64.

Άρθρο 51

Απόρριψη ή ανάκληση κήρυξης της εκτελεστότητας

Το δικαστήριο ενώπιον του οποίου ασκήθηκε το ένδικο μέσο δυνάμει του άρθρου 49 ή του άρθρου 50 απορρίπτει ή ανακαλεί την κήρυξη της εκτελεστότητας μόνον εφόσον συντρέχει λόγος από τους οριζόμενους στο άρθρο 37 χωρίς καθυστέρηση.

Άρθρο 52

Αναστολή της διαδικασίας

Το δικαστήριο ενώπιον του οποίου ασκείται το ένδικο μέσο σύμφωνα με το άρθρο 49 ή το άρθρο 50 αναστέλλει, με αίτηση του διαδίκου κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση, τη διαδικασία αν στο κράτος μέλος προέλευσης ανασταλεί η εκτελεστότητα της απόφασης λόγω της άσκησης ένδικου μέσου.

Άρθρο 53

Προσωρινά ή ασφαλιστικά μέτρα

▼C2

1. Όταν μια απόφαση πρέπει να αναγνωριστεί σύμφωνα με το παρόν κεφάλαιο, ο αιτών δύναται να ζητήσει προσωρινά ή ασφαλιστικά μέτρα σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης χωρίς να απαιτείται να κηρυχθεί εκτελεστή η απόφαση δυνάμει του άρθρου 47.

▼B

2. Η κήρυξη της εκτελεστότητας εμπεριέχει αυτοδικαίως τη δυνατότητα λήψης ασφαλιστικών μέτρων.

3. Κατά τη διάρκεια της προθεσμίας προσφυγής που προβλέπεται στο άρθρο 49 παράγραφος 5, κατά της κήρυξης της εκτελεστότητας και έως ότου εκδοθεί απόφαση για την προσφυγή αυτή, μπορούν να ληφθούν μόνο ασφαλιστικά μέτρα επί της περιουσίας του προσώπου κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση.

▼B

Άρθρο 54

Μερική εκτελεστότητα

1. Εάν η απόφαση έκρινε επί πολλών αξιώσεων, και η εκτελεστότητα δεν μπορεί να κηρυχθεί για όλες, το δικαστήριο ή η αρμόδια αρχή κηρύσσει την εκτελεστότητα για μία ή περισσότερες από τις αξιώσεις.

2. Ο αιτών δύναται να ζητήσει την κήρυξη εκτελεστότητας για ορισμένα μόνο μέρη μίας απόφασης.

Άρθρο 55

Δικαστική αρωγή

Ο αιτών ο οποίος στο κράτος μέλος προέλευσης έχει εν όλω ή εν μέρει λάβει νομική αρωγή ή απαλλαγή από τα έξοδα ή τις δαπάνες, δικαιούται, σε οιαδήποτε διαδικασία κήρυξης της εκτελεστότητας, να επωφεληθεί από την ευνοϊκότερη νομική αρωγή ή να τύχει της πλέον εκτεταμένης απαλλαγής από έξοδα και δαπάνες, η οποία προβλέπεται από το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης.

Άρθρο 56

Καμία εγγυοδοσία ή κατάθεση χρηματικού ποσού

Σε διάδικο που ζητεί σε κράτος μέλος την αναγνώριση, την εκτελεστότητα ή την εκτέλεση απόφασης η οποία έχει εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος, καμία εγγυοδοσία ή κατάθεση χρηματικού ποσού, ανεξάρτητα από την ονομασία της, δεν μπορεί να επιβληθεί με την αιτιολογία ότι είναι αλλοδαπός ή ότι δεν έχει την κατοικία του ή τη διαμονή του στο κράτος μέλος εκτέλεσης.

Άρθρο 57

Καμία φορολογική επιβάρυνση ή τέλος

Καμία φορολογική επιβάρυνση ή τέλος ανάλογα με την αξία της διαφοράς δεν επιβάλλεται στο κράτος μέλος εκτέλεσης κατά τη διαδικασία κήρυξης της εκτελεστότητας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΚΑΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΙ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΙ

Άρθρο 58

Αποδοχή των δημόσιων εγγράφων

1. Δημόσιο έγγραφο που καταρτίζεται σε ένα κράτος μέλος έχει την ίδια αποδεικτική ισχύ σε άλλο κράτος μέλος με αυτή που έχει στο κράτος μέλος προέλευσης ή την πλησιέστερη ισχύ, υπό τον όρο ότι αυτό δεν αντιβαίνει προδήλως στη δημόσια τάξη (ordre public) του συγκεκριμένου κράτους μέλους.

Το πρόσωπο που επιθυμεί να χρησιμοποιήσει δημόσιο έγγραφο σε άλλο κράτος μέλος μπορεί να ζητήσει από την αρχή που εκδίδει το δημόσιο έγγραφο στο κράτος μέλος προέλευσης να συμπληρώσει το έντυπο που θα καταρτιστεί σύμφωνα με τη συμβουλευτική διαδικασία του άρθρου 67 παράγραφος 2, περιγράφοντας την αποδεικτική ισχύ του δημόσιου εγγράφου στο κράτος μέλος προέλευσης.

▼B

2. Τυχόν αμφισβήτηση της γνησιότητας δημόσιου εγγράφου γίνεται ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους μέλους προέλευσης και κρίνεται με βάση το δίκαιο του εν λόγω κράτους. Το δημόσιο έγγραφο που αμφισβητήθηκε δεν έχει αποδεικτική ισχύ σε άλλο κράτος μέλος για όσο χρονικό διάστημα η αμφισβήτηση εκκρεμεί ενώπιον του αρμόδιου δικαστηρίου.

3. Τυχόν αμφισβήτηση που αφορά τις νομικές πράξεις ή τις έννομες σχέσεις που έχουν καταγραφεί σε δημόσιο έγγραφο γίνεται ενώπιον των δικαστηρίων που έχουν διεθνή δικαιοδοσία βάσει του παρόντος κανονισμού και κρίνεται σύμφωνα με το εφαρμοστέο βάσει του κεφαλαίου III δίκαιο. Το δημόσιο έγγραφο που αμφισβητήθηκε δεν έχει αποδεικτική ισχύ σε κράτος μέλος άλλο από το κράτος μέλος προέλευσης όσον αφορά το στοιχείο που αμφισβητήθηκε, για όσο χρονικό διάστημα η αμφισβήτηση εκκρεμεί ενώπιον του αρμόδιου δικαστηρίου.

4. Εάν το αποτέλεσμα της διαδικασίας ενώπιον δικαστηρίου κράτους μέλους εξαρτάται από απόφαση σχετικά με παρεμπίπτον θέμα όσον αφορά τις νομικές πράξεις ή τις έννομες σχέσεις που έχουν καταγραφεί σε δημόσιο έγγραφο σε υποθέσεις περιουσιακών σχέσεων των συζύγων, το εν λόγω δικαστήριο έχει δικαιοδοσία ως προς το θέμα αυτό.

Άρθρο 59

Εκτελεστότητα των δημόσιων εγγράφων

1. Τα δημόσια έγγραφα που είναι εκτελεστά στο κράτος μέλος προέλευσης κηρύσσονται εκτελεστά σε άλλο κράτος μέλος κατόπιν αιτήσεως κάθε ενδιαφερόμενου μέρους σύμφωνα με τη διαδικασία των άρθρων 44 έως 57.

2. Για τους σκοπούς του άρθρου 45 παράγραφος 3 στοιχείο β), η αρχή που έχει εκδώσει το δημόσιο έγγραφο εκδίδει, κατόπιν αιτήσεως κάθε ενδιαφερόμενου μέρους, βεβαίωση με χρήση του εντύπου που θα καταρτιστεί με τη συμβουλευτική διαδικασία του άρθρου 67 παράγραφος 2.

3. Το δικαστήριο ενώπιον του οποίου ασκείται ένδικο μέσο δυνάμει του άρθρου 49 ή του άρθρου 50 αρνείται να εκδώσει ή ανακαλεί δήλωση κήρυξης της εκτελεστότητας μόνον εάν η εκτέλεση του συγκεκριμένου δημόσιου εγγράφου είναι προδήλως αντίθετη προς τη δημόσια τάξη (ordre public) του κράτους μέλους εκτέλεσης.

Άρθρο 60

Εκτελεστότητα δικαστικών συμβιβασμών

1. Δικαστικοί συμβιβασμοί που είναι εκτελεστοί στο κράτος μέλος προέλευσης κηρύσσονται εκτελεστοί σε άλλο κράτος μέλος κατόπιν αίτησης κάθε ενδιαφερόμενου μέρους σύμφωνα με τη διαδικασία των άρθρων 44 έως 57.

2. Για τους σκοπούς του άρθρου 45 παράγραφος 3 στοιχείο β), το δικαστήριο που ενέκρινε το συμβιβασμό ή ενώπιον του οποίου αυτός συνήφθη, εκδίδει κατόπιν αίτησης κάθε ενδιαφερομένου μέρους, βεβαίωση με χρήση του εντύπου που θα καταρτιστεί σύμφωνα με τη συμβουλευτική διαδικασία του άρθρου 67 παράγραφος 2.

3. Το δικαστήριο ενώπιον του οποίου ασκείται ένδικο μέσο δυνάμει του άρθρου 49 ή του άρθρου 50 αρνείται να εκδώσει ή ανακαλεί δήλωση κήρυξης της εκτελεστότητας μόνον εάν η εκτέλεση του συγκεκριμένου δημόσιου εγγράφου είναι προδήλως αντίθετη προς τη δημόσια τάξη (ordre public) του κράτους μέλους εκτέλεσης.

▼B

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΓΕΝΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 61

Επικύρωση ή άλλη ανάλογη διατύπωση

Καμία επικύρωση ή άλλη ανάλογη διατύπωση δεν απαιτείται για έγγραφα τα οποία εκδίδονται σε κράτος μέλος στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 62

Σχέση με τις ισχύουσες διεθνείς συμβάσεις

1. Ο παρών κανονισμός δεν θίγει την εφαρμογή διμερών ή πολυμερών συμβάσεων των οποίων ένα ή περισσότερα κράτη μέλη είναι συμβαλλόμενα μέρη κατά τον χρόνο έκδοσης του παρόντος κανονισμού ή απόφασης σύμφωνα με το δεύτερο ή τρίτο εδάφιο του άρθρου 331 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ, και οι οποίες διέπουν θέματα τα οποία ρυθμίζονται με τον παρόντα κανονισμό, υπό την επιφύλαξη των υποχρεώσεων των κρατών μελών δυνάμει του άρθρου 351 της ΣΛΕΕ.

2. Κατά παρέκκλιση της παραγράφου 1, ο παρών κανονισμός υπερισχύει, στις σχέσεις μεταξύ των κρατών μελών, των συμβάσεων που συνάπτουν μεταξύ τους στο βαθμό που αυτές αφορούν θέματα ρυθμιζόμενα από τον παρόντα κανονισμό.

3. Ο παρών κανονισμός δεν εμποδίζει την εφαρμογή της σύμβασης της 6ης Φεβρουαρίου 1931 μεταξύ της Δανίας, της Φινλανδίας, της Ισλανδίας, της Νορβηγίας και της Σουηδίας η οποία περιέχει διατάξεις ιδιωτικού διεθνούς δικαίου σχετικά με το γάμο, την υιοθεσία και την επιμέλεια, όπως αναθεωρήθηκε το 2006· της σύμβασης της 19ης Νοεμβρίου 1934 μεταξύ της Δανίας, της Φινλανδίας, της Ισλανδίας, της Νορβηγίας και της Σουηδίας η οποία περιέχει διατάξεις ιδιωτικού διεθνούς δικαίου σχετικά με την κληρονομική διαδοχή, τις διαθήκες και τη διαχείριση της κληρονομιαίας περιουσίας, όπως αναθεωρήθηκε τον Ιούνιο 2012· και της σύμβασης της 11ης Οκτωβρίου 1977 μεταξύ της Δανίας, της Φινλανδίας, της Ισλανδίας, της Νορβηγίας και της Σουηδίας για την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές υποθέσεις από τα κράτη μέλη τα οποία είναι συμβαλλόμενα μέρη αυτών των συμβάσεων, εφόσον προβλέπουν απλουστευμένες και πιο ταχείες διαδικασίες για την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων στον τομέα των περιουσιακών σχέσεων των συζύγων.

Άρθρο 63

Διαθέσιμες πληροφορίες για το κοινό

Τα κράτη μέλη, προκειμένου να καταστούν οι πληροφορίες διαθέσιμες στο κοινό μέσω του Ευρωπαϊκού Δικαστικού Δικτύου για αστικές και εμπορικές υποθέσεις, παρέχουν στην Επιτροπή συνοπτική περιγραφή των εθνικών τους νομοθετικών διατάξεων και διαδικασιών που ισχύουν για τις περιουσιακές σχέσεις των συζύγων, περιλαμβανομένων των πληροφοριών σχετικά με το είδος της αρχής που είναι αρμόδια για τις περιουσιακές αυτές σχέσεις και σχετικά με τις επιπτώσεις όσον αφορά τρίτα μέρη αναφερόμενα στο άρθρο 28.

Τα κράτη μέλη μεριμνούν για τη διαρκή επικαιροποίηση των πληροφοριών.

▼B

Άρθρο 64

Πληροφορίες σχετικά με τα στοιχεία επικοινωνίας των αρμόδιων αρχών και τις διαδικασίες

1. Έως τις 29 Απριλίου 2018, τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή:

α) τα δικαστήρια ή τις αρχές που είναι αρμόδιες να εξετάζουν τις αιτήσεις για κήρυξη της εκτελεστότητας σύμφωνα με το άρθρο 44 παράγραφος 1 και τα ένδικα μέσα κατά αποφάσεων εκδοθεισών επί των αιτήσεων αυτών σύμφωνα με το άρθρο 49 παράγραφος 2·

β) τα ένδικα μέσα κατά της απόφασης επί του ενδίκου μέσου που προβλέπονται στο άρθρο 50.

Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή για κάθε μεταγενέστερη τροποποίηση των πληροφοριών αυτών.

2. Η Επιτροπή δημοσιεύει τις πληροφορίες που γνωστοποιήθηκαν σύμφωνα με την παράγραφο 1 στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, πλην των διευθύνσεων και των λοιπών στοιχείων επικοινωνίας επαφής των δικαστηρίων και των αρχών που αναφέρονται στο στοιχείο α) της παραγράφου 1.

3. Η Επιτροπή θέτει στη διάθεση του κοινού όλες τις πληροφορίες που της διαβιβάζονται δυνάμει της παραγράφου 1 με τη χρήση οποιουδήποτε κατάλληλου μέσου, ιδίως μέσω του Ευρωπαϊκού Δικαστικού Δικτύου για αστικές και εμπορικές υποθέσεις.

Άρθρο 65

Κατάρτιση και μεταγενέστερη τροποποίηση του καταλόγου πληροφοριών που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 2

1. Η Επιτροπή, με βάση τις κοινοποιήσεις των κρατών μελών, καταρτίζει τον κατάλογο των άλλων αρχών και επαγγελματιών του νομικού κλάδου που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 2.

2. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή κάθε μεταγενέστερη τροποποίηση στις πληροφορίες του καταλόγου αυτού. Η Επιτροπή τροποποιεί τον κατάλογο αναλόγως.

3. Η Επιτροπή δημοσιεύει τον κατάλογο και κάθε μεταγενέστερη τροποποίηση του καταλόγου αυτού στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

4. Η Επιτροπή μεριμνά ώστε το κοινό να λάβει γνώση όλων των πληροφοριών που γνωστοποιούνται δυνάμει των παραγράφων 1 και 2 με κάθε άλλο πρόσφορο τρόπο, ιδίως μέσω του Ευρωπαϊκού Δικαστικού Δικτύου για αστικές και εμπορικές υποθέσεις.

Άρθρο 66

Σύνταξη και μεταγενέστερη τροποποίηση των βεβαιώσεων και των εντύπων που προβλέπονται στο άρθρο 45 παράγραφος 3 στοιχείο β) και στα άρθρα 58, 59 και 60.

Η Επιτροπή εγκρίνει εκτελεστικές πράξεις για τη σύνταξη και μεταγενέστερη τροποποίηση των βεβαιώσεων και των εντύπων που προβλέπονται στο άρθρο 45 παράγραφος 3 στοιχείο β) και στα άρθρα 58, 59 και 60. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη συμβουλευτική διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 67 παράγραφος 2.

▼B

Άρθρο 67

Διαδικασία επιτροπής

1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή. Η εν λόγω επιτροπή αποτελεί επιτροπή κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

2. Όταν γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

Άρθρο 68

Ρήτρα επανεξέτασης

1. Έως τις 29 Ιανουαρίου 2027, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο και στην Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού. Η έκθεση αυτή συνοδεύεται, ενδεχομένως, από προτάσεις προσαρμογής του παρόντος κανονισμού.

2. Έως τις 29 Ιανουαρίου 2024 η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο και στην Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή έκθεση σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 9 και 38 του παρόντος κανονισμού. Η έκθεση αυτή αξιολογεί ιδίως τον βαθμό στον οποίο αυτά τα άρθρα έχουν διασφαλίσει την πρόσβαση στη δικαιοσύνη.

3. Για τους σκοπούς των εκθέσεων των παραγράφων 1 και 2,τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή στοιχεία που αφορούν την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού από τα δικαστήριά τους.

Άρθρο 69

Μεταβατικές διατάξεις

1. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται μόνο σε νομικές διαδικασίες που κινούνται, σε επίσημα έγγραφα που συντάσσονται ή καταχωρούνται επισήμως και σε δικαστικούς συμβιβασμούς που εγκρίνονται ή συνάπτονται κατά ή μετά τις 29 Ιανουαρίου 2019, με την επιφύλαξη των παραγράφων 2 και 3.

▼C1

2. Εάν η αγωγή ασκήθηκε στο κράτος προέλευσης πριν τις 29 Ιανουαρίου 2019, οι αποφάσεις που εκδίδονται την εν λόγω ημερομηνία ή μετά την εν λόγω ημερομηνία αναγνωρίζονται και εκτελούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του κεφαλαίου IV, εφόσον οι κανόνες διεθνούς δικαιοδοσίας που εφαρμόσθηκαν είναι σύμφωνοι με αυτούς που προβλέπονται στις διατάξεις του κεφαλαίου II.

3. Το κεφάλαιο III ισχύει μόνο για τους συζύγους που έχουν τελέσει γάμο ή που έχουν ορίσει το εφαρμοστέο στις περιουσιακές τους σχέσεις δίκαιο την 29η ή μετά την 29η Ιανουαρίου 2019.

▼B

Άρθρο 70

Έναρξη ισχύος

1. Ο παρών κανονισμός τίθεται σε ισχύ την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

2. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται στα κράτη μέλη που συμμετέχουν στην ενισχυμένη συνεργασία στον τομέα της διεθνούς δικαιοδοσίας, του εφαρμοστέου δικαίου και της αναγνώρισης και εκτέλεσης αποφάσεων επί περιουσιακών σχέσεων διεθνών ζευγαριών, που καλύπτει ζητήματα γαμικών περιουσιακών σχέσεων και περιουσιακών συνεπειών καταχωρισμένων συμβιώσεων, όπως η ενισχυμένη αυτή συνεργασία εγκρίθηκε με την απόφαση (ΕΕ) 2016/954.

▼B

Τίθεται σε εφαρμογή στις 29 Ιανουαρίου 2019, εκτός από τα άρθρα 63 και 64, τα οποία τίθενται σε εφαρμογή στις 29 Απριλίου 2018, και τα άρθρα 65, 66 και 67, τα οποία τίθενται σε εφαρμογή στις 29 Ιουλίου 2016. Για τα κράτη μέλη που συμμετέχουν στην ενισχυμένη συνεργασία δυνάμει απόφασης εκδοθείσας σύμφωνα με το άρθρο 331 παράγραφος 1 δεύτερο ή τρίτο εδάφιο της ΣΛΕΕ, ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται από την ημερομηνία που ορίζεται στη συγκεκριμένη απόφαση.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα στα συμμετέχοντα κράτη μέλη σύμφωνα με τις Συνθήκες.